

Teatrul „Ion Vasilescu“

Polivalența profilului

N. Frunzetti, director al Teatrului „Ion Vasilescu“:

Și în viitoarea stagiune, teatrul nostru pornește de la misiunea sa principală, aceea de a se adresa, fiind un teatru al județului Ilfov, cu precădere spectatorilor din județ (avînd ca sarcină și deservirea artistică a județelor limitrofe Ialomița, Dimbovița și Teleorman), fără a neglija înfățișarea în paralel a spectacolelor date în sala din str. Ștefan cel Mare.

Spectacolele noastre, deși destinate deplăsarilor, sînt supuse aceluiași exigențe critice, preținse oricărui teatru de prestigiu din Capitală. Tendința principală, pe care vrem s-o cristalizăm însă, prin opțiunile noastre repertoriale, este aceea de a deveni un teatru popular, popular prin calitate, prin accesibilitate, prin cantitatea reprezentațiilor și, odată cu aceasta, în chip firesc, formarea gustului artistic al publicului.

Cele două secții ale teatrului nostru pun probleme diverse, complexe, ridică deseori dificultăți în alegerea unor texte de valoare. Ca să începem cu capitolul muzical: deschidem stagiunea cu *Reflectorul revistei*, o montare ce se pretinde spectaculoasă, aceasta urmînd a fi prezentată pe scena Sălii Palatului. O altă revistă — *Zi, una mai saltăreacă*, apelează la inspirația folclorică și la umorul popular. Pentru revista de deschidere, a cărei regie o semnez eu, am apelat, în toate compartimentele, la unii dintre cei mai cunoscuți maeștri ai genului. În sfîrșit, *Comori* va fi spectacolul nostru festiv, închinat aniversării din August 1974.

Secția de proză deschide stagiunea cu piesa lui Virgil Stoenescu — *O fată imposibilă*. În regia lui Călin Florian apar Mihaela Dumbravă, Sanda Maria Dandou, George Bănică, Eugen Petrescu, Sorin Gheorghiu, Adina Popescu și alții. În premieră bucureșteană va vedea lumina rampei piesa *Eu sînt tatăl copiilor* de Angela Bocancea, în regia Olimpiei Arghir; mai avem în plan *Investigația abia începe* de Horia Tecuceanu, debutant în dramaturgie; va vedea lumina rampei și *Școala birfelilor* de R. Sheridan. Se va mai reprezenta o versiune scenică a romanului lui Ion Marin Sadoveanu *Sfîrșit de veac în București*. Ne gîndim la o *Antologie de umor românesc contemporan*, la un spectacol cuprinzînd momentele muzicale din piesele lui Brecht, la o piesă pentru copii, deseori solicitată de micii spectatori ai județului nostru.

Iată cîteva din gîndurile și proiectele teatrului nostru, într-o stagiune pe care o dorim, bogată în valoroase performanțe artistice.

Teatrul „Ion Creangă“

Exclusiv pentru copii!

Ne răspunde Mircea Suciu, directorul teatrului:

Semnificația stagiunii viitoare a teatrului nostru constă în marcarea mai angajată a ceea ce constituie concretizarea misiunii de a deveni un teatru exclusiv pentru copii. Noi milităm cu tenacitate pentru făurirea acestui profil artistic, deși întîmpinăm dificultăți reale și destul de numeroase. Vom relua, desigur, în stagiunea care urmează, excelentul musical pentru copii *Scufița cu trei iezi*, de Al. Popovici, spectacolul mereu tînăr *Nota zero la purtare* de Virgil Stoenescu și Octavian Sava, apelul vibrant la înțelegere și prietenie al copiilor din București, surprins de poetul Ștefan Iureș în spectacolul său *Dansați cu Salamandra* (pentru a nu cita decît trei spectacole românești din stagiunea trecută), o soluție valabilă doar pentru a asigura diversitate în programare. Trebuie să obținem noi și valoroase piese de teatru pentru copii, care să contribuie la generarea și dezvoltarea celor mai nobile trăsături morale, la complexa educație estetică-cetățenească a tinerii generații. Avem în plan, deocamdată, două lucrări dramatice semnate de Viniciu Gafița și I. D. Șerban. Așteptăm nerăbdători onorarea promisiunilor făcute de dramaturgi experimentați ca I. D. Șerban, Dorel Dorian, Titel Constantinescu, Pavel Bellu și Iuliu Rațiu.

Noua stagiune teatrală o vom inaugura cu o premieră pe țară, *Iancu Jianu* de Al. Mitru și Aurel Tita, în regia lui N. Al. Toscani. Episodul de luptă al haiducului Iancu Jianu, care s-a alăturat mișcării lui Tudor Vladimirescu, este autentic, și tratat de autori cu reală tensiune dramatică. O a doua premieră pe țară o vom realiza cu *Omul invizibil* de Ion Hobana după H. G. Wells (regia Olimpia Arghir); am mai prevăzut nemuritoare poveste realistă *David Cooperfield*, apoi un alt spectacol de inițiere a micilor spectatori asupra izvoarelor muzicii patriotice și distractive, prin ilustrarea evoluției cîntecului românesc de la Anton Pann pînă în zilele noastre, de George Șbircea și Florentin Delmar: *Să ne jucăm de-a muzica*. Deschidem un ciclu de spectacole-lecții pe care-l vom materializa în matinee duminicale, prin ilustrarea celor mai reprezentative capodopere ale dramaturgiei universale, a principalelor momente din istoria teatrului universal și național. În primul spectacol, actorii teatrului vor interpreta fragmente selecționate din *Prometeu înlănțuit* și *Orestia* de Eschil, prezentate și comentate, de fiecare dată, de cunoscutul scriitor de literatură pentru copii, Al.

Mitru. Sperăm ca această nouă modalitate de educație prin artă să conducă treptat la o legătură mai strinsă cu tineretul școlar.

Credem că profilul artistic al teatrului nostru se va justifica continuu prin includerea în repertoriul fiecărei stagiuni a noi piese originale ce pot fi revendicate de publicul între cinci și cincisprezece ani. În acest scop nobil, inițiativa Teatrului „Ion Creangă” de a organiza în colaborare cu Editura „Ion Creangă” un Concurs de creație („Cea mai bună piesă de teatru pentru copii”, prevăzut a se încheia la 1 iunie 1974, Ziua Internațională a Copilului) sperăm să sunească un larg ecou.

Stagiunea viitoare va fi importantă pentru noi și în măsura în care vom ști să consolidăm reputația pozitivă consemnată generos de presa de specialitate, prin spectacole de calitate superioară. Îndeosebi, ne preocupăm realizarea unui spectacol cu o piesă originală prin care să putem omagia aniversarea a 25 de ani de la înființarea Pionieriei în România.

Teatrul Evreiesc de Stat

Lozul cel mare!

La Teatrul Evreiesc se apropie premiera: *Lozul cel mare*. Ne-am adresat regizorului spectacolului, I. Rotbaum din R. P. Polonă.

— *Ce simțăminte încercați cu prilejul reînălțării dumneavoastră, după 17 ani, cu colectivul T.E.S.?*

— Când m-am întâlnit pentru prima dată cu colectivul Teatrului Evreiesc de Stat din București, în 1955, în vederea realizării spectacolului muzical *Un vis goldfadenian*, mi-am dat seama că avem un limbaj comun. În tot timpul colaborării noastre a domnit în teatru o atmosferă de tovărășească prietenie, care ne-a înaripat pe toți și ne-a inspirat creator. Rezultatul colaborării noastre a fost, după cum se știe, un mare succes artistic și de casă. În cei 17 ani care s-au scurs, am fost într-o permanentă corespondență amicală cu conducerea T.E.S. Între timp am fost foarte ocupat ca prim regizor al Teatrului dramatic din Wroclaw și colaborator al Teatrului Evreiesc de Stat din Varșovia, cu unele montări mai mari din alte țări (Franța, Brazilia, Israel). Reîntâlnirea cu colectivul artistic al T.E.S. a fost emoționantă. Ne-am reîntâlnit la 7 august 1973 ca niște buni prieteni. Mi-am dat seama, de la prima întâlnire, că

ne aflăm în fața unor zile sărbătorești, de bucurie creatoare, de muncă intensă, de colaborare rodnică la realizarea, cu puteri unite, a spectacolului muzical *Lozul cel mare* de Șalom Alehem. La fel ca în timpul colaborării noastre la spectacolul *Un vis goldfadenian*, acum 17 ani, domnește și acum printre noi o înțelegere reciprocă, o atmosferă de sinceră colaborare tovărășească, care ne ajută să rezolvăm diferite probleme artistice și tehnice într-un spirit colegial și efice.

— *Care este concepția dumneavoastră regizorală pentru montarea spectacolului „Lozul cel mare”?*

— Sarcina principală care mi-am pus-o, ca regizor al spectacolului muzical *Lozul cel mare* a fost să obțin maximum de autenticitate a spiritului popular al acestei comedii. Atmosfera lirică, înălțătoare, romantismul și tendințele atât de umaniste cu care este îmbibată comedia lui Șalom Alehem, fac ca această lucrare să fie una dintre cele mai bune creații dramatice ale marelui clasic. M-am străduit să subliniez aceste trăsături, atât de îndrăgite de spectatoriul teatrului lui Șalom Alehem și totodată să lărgesc semnificația ei socială, încadrând-o într-un cadru corespunzător de stilizare teatrală, în care să fie valorificate valențele ei patetice adînc umane, romantismul ei și aspirația eroilor ei către o lume mai bună și mai frumoasă. M-am străduit să subliniez cât mai clar umorul specific șalomalehemian, în care comicul și tragicul se amestecă atât de des, ironia sa la adresa slăbiciunilor și defectelor omeniești, satira sa care e de cele mai multe ori plină de lirism și adesea chiar de lacrimi... M-am străduit să transform valoroasa comedie a lui Șalom Alehem într-un spectacol muzical cu caracter popular, introducînd texte lirice corespunzătoare, create de poetul M. Broderzon, muzică de compozitorul H. Cohn, dansuri realizate de coregraful Tilde Urseanu, în cadrul plastic realizat de colaboratorii mei, Alexander Jedrzejewski și Jadwiga Przeradzka, ambii din R. P. Polonă. Printr-o înscenare corespunzătoare, în care jocul actorului să concorde cu rostirea cuvîntului, cu gestul, cîntecul și dansul, cu lumina corespunzătoare, am intenționat să creez din comedia lui Șalom Alehem un spectacol de teatru modern.

— *Care apreciați că este azi locul lui Șalom Alehem în literatura universală?*

— Au trecut peste 57 de ani de cînd marele clasic al literaturii idiș moderne a trecut în eternitate, dar popularitatea sa în lumea culturii nu a încetat să crească. Opele sale au fost traduse în zeci de limbi. Cărțile sale sînt tipărite în noi și noi ediții. În unele țări tirajul cărților sale atinge cifre de milioane. În numeroase țări, Șalom Alehem figurează în programa analitică a liceelor și